

2014. február 18-án benyújtott kereset – PT Pelita Agung Agrindustri kontra Tanács**(T-121/14. sz. ügy)**

(2014/C 112/77)

*Az eljárás nyelve: angol***Felek***Felperes:* PT Pelita Agung Agrindustri (Medan, Indonézia) (képviselők: F. Graafsma és J. Cornelis ügyvédek)*Alperes:* az Európai Unió Tanácsa**Kérelmek**

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Argentínából és Indonéziából származó biodízel behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2013. november 19-i 1194/2013/EU tanácsi végrehajtási rendeletet (HL L 315., 2. o.) annyiban, amennyiben a felperes tekintetében dömpingellenes vámot vet ki; és
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hét jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap arra vonatkozik, hogy a WTO dömpingellenes megállapodás nem teszi lehetővé, hogy kiigazítsák a költségeket pusztán azért, mert ezek alacsonyabbak, mint más piacokon, vagy esetükben valamely állami beavatkozás miatt „torzulás” következett be. Ezért az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 343., 51. o.; a továbbiakban: alaprendelet) 2. cikkének (5) bekezdésével kapcsolatban meg kell állapítani, hogy az nem alkalmazható, amennyiben ilyen költségkiigazítási lehetőséget ír elő.
2. A második jogalap arra vonatkozik, hogy a nyers pálmaolaj (a továbbiakban: CPO) költségeinek kiigazítása a jelen esetben sérti az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdését. Pontosabban a felperes a következő kifogásokat terjeszti elő:
 - Hiányzik az a szükséges bizonyíték, amely alapján megállapítást nyert, hogy a CPO-árak az indonéziai piacon torzultak, valamint a Tanács és az Európai Bizottság (a továbbiakban: intézmények) nyilvánvaló értékelési hibát követtek el, amennyiben azt állapították meg, hogy torzultak a CPO-árak az indonéziai piacon;
 - Azzal, hogy a költségek kiigazításához a referencia-exportárat (export-ellenőrzési árat) alkalmazták, az intézmények nem az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdésében megkövetelt „megfelelő” alapon és/vagy nem olyan *források* alapján igazították ki a költségeket, *„amelyeket ilyen torzulások nem befolyásolnak”*; és
 - Az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdése nem teszi lehetővé, hogy kiigazítsák a költségeket olyan esetekben, amikor az árak pusztán és állítólagosan „alacsonyak”.
3. A harmadik jogalap arra vonatkozik, hogy az intézmények nyilvánvaló értékelési hibát követtek el, amennyiben azt állapították meg, hogy a felperes és a kapcsolt felek közötti CPO-vételárak torzultak. Pontosabban az intézmények nyilvánvaló értékelési hibát követtek el, amennyiben azt állapították meg, hogy a felperes és a kapcsolt vállalkozások közötti CPO-vételárak nem a szokásos piaci feltételeken alapultak.
4. A negyedik jogalap arra vonatkozik, hogy az ésszerű haszonkulcs meghatározásával a Tanács nem teljesítette az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének c) pontjában foglalt jogi kötelezettséget. E cikk megköveteli, hogy az ésszerű haszon összege ne haladja meg más exportőrök vagy gyártók által az azonos általános kategóriába tartozó termékek eladásával a származási ország hazai piacán rendszeren elért nyereséget.

5. Az ötödik jogalap arra vonatkozik, hogy az intézmények azáltal, hogy megtagadták azt, hogy a megújulóenergia-irányelvnek (RED) való megfelelésről szóló tanúsítványhoz kapcsolódó árkedvezmény alapján megfelelő kiigazítást végezzenek, nyilvánvalóan elferdítették a tényeket, és megsértették az alaprendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdését, mivel a felperes exportárait nem lehetett objektíve összehasonlítani az uniós gazdasági ágazat irányáraival. Továbbá azáltal, hogy megtagadták a RED-minősítésen alapuló szükséges kiigazítást, az intézmények más indonéziai gyártókhöz képest megengedhetetlen módon hátrányosan megkülönböztették a felperest.
6. A hatodik jogalap arra vonatkozik, hogy az intézmények megsértették az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdését, és nyilvánvaló értékelési hibát követtek el, amennyiben megállapították, hogy a kétszeres beszámításra vonatkozó szabályozás nem járult hozzá az uniós ipart érintő kárhoz.
7. A hetedik jogalap arra vonatkozik, hogy az intézmények nem vettek figyelembe olyan információkat és érveket, amelyeket a felperes a vizsgálat során nyújtott be. Ezzel az eljárással az intézmények nemcsak a kellő gondosságra és a megfelelő ügyintézésre vonatkozó kötelezettségüket sértették meg azáltal, hogy nem gondosan és nem pártatlanul vizsgáltak minden, tudomásukra jutott releváns bizonyítékot, hanem megsértették az alaprendelet 20. cikkének (5) bekezdésében foglalt kötelezettséget, valamint nem teljesítették az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolási kötelezettséget.

2014. február 21-én benyújtott kereset – Hollandia kontra Bizottság

(T-126/14. sz. ügy)

(2014/C 112/78)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: Holland Királyság (képviselők: M. Bultermann és J. Langer, meghatalmazotti minőségben)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- nyilvánítsa semmisnek a megtámadott határozat 1. cikkét és mellékletét, e határozat és e melléklet 4 703 231,78 euró összegű kamatokat érintő részében, amely kamatokat Hollandia a késedelmesen megfizetett kiegészítő illeték és jogellenesen kifizetett export-visszatérítés okán fennálló számos követelésbe jogtalanul nem számított be;
- másodlagosan, a megtámadott határozat 1. cikkét és mellékletét nyilvánítsa semmisnek, e határozat és e melléklet 3 208 935,04 euró összegű kamatokat érintő részében, amely kamatokat Hollandia késedelmesen megfizetett kiegészítő illeték okán fennálló számos követelésbe jogtalanul nem számított be;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A kereset az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege, az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2013. december 12-i 2013/763/EU bizottsági végrehajtási határozat (HL L 338., 81. o.) részleges megsemmisítésére irányul

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első, az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalap, mivel a megtámadott határozat indokolása nem elfogadható és érthető.